

89.

A LA NIT

És l'instant que el teu peu, transparent i glaçat,
pesa, damunt del cor que flota, desvetllat...

L'estranya voluptat d'anar a fons s'exacerba,
i la pau de l'abisme ens va cobrint... Ah, prest

vola, silenciosa, entre els estels i l'herba,
esquerpa verge en ruta cap a un etern oest.

15 febrer, 1942.